

Sygn. akt V CZ 101/06

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Marek Sychowicz (sprawozdawca)

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie z powództwa Ogólnopolskiego Akademickiego Związku Zawodowego
w W., działającego na rzecz J. B.

przeciwko Uniwersytetowi

o nakazanie złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2006 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 września 2006 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powoda – Ogólnopolskiego Akademickiego Związku Zawodowego w W., działającego na rzecz J. B. na postanowienie z dnia 21 czerwca 2006 r. o odrzuceniu skargi kasacyjnej od wyroku z dnia 15 lutego 2006 r., wydanego w sprawie przeciwko Uniwersytetowi. W sprawie tej powód żądał zobowiązania pozwanego do zawarcia z nim umowy o świadczenie odpłatnych usług edukacyjnych na kierunku Prawo. Jako wartość przedmiotu sporu - która nie została poddana sprawdzeniu - wskazał kwotę 31.200 zł.

Postanowienie wymienione na wstępie powód zaskarżył zażaleniem wniesionym do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

O tym, kiedy przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego, stanowi art. 394¹ k.p.c. Stosownie do § 1 tego przepisu zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Według zaś art. 394¹ § 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień wymienionych w tym przepisie, ale jedynie w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna.

Postanowienie zaskarżone zażaleniem jest postanowieniem odrzucającym zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Nie jest zatem ani postanowieniem odrzucającym skargę kasacyjną, ani postanowieniem odrzucającym skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Jest wprawdzie postanowieniem sądu drugiej instancji kończącym postępowanie, ale postanowienie to wydane zostało w sprawie, w której według art. 398² § 1 k.p.c. nie przysługuje skarga kasacyjna. Wydane bowiem zostało w sprawie o prawa majątkowe, w której wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50.000 zł. Treścią żądania pozwu jest mianowicie żądanie ukształtowania

stosunku prawnego o charakterze majątkowym (umowy o świadczenie odpłatnych usług edukacyjnych), a wskazanie w nim wartości przedmiotu sporu – 31.200 zł oznacza, że wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną wydanego w tej sprawie wyroku nie może przekroczyć wymienionej kwoty.

Z powyższych względów zażalenie, jako niedopuszczalne, podlega odrzuceniu (art. 397 § 2 w zw. z art. 370 w zw. z art. 373 k.p.c.).